

Ophør? Hvad skulde der være iveien for, at Hærstabet gjør dette? Der staaer vel, at Retten dertil borfalder, det er fuldkomment rigtigt, men det ligger alene i Lyndets Haand at haandhæve denne Ret. Ingen Politifag kan paaføres en Huusbonde, medmindre Lyndet bestemt forlanger det. Det var kun denne korte Bemærkning, jeg vilde gjøre ligeoverfor det ærede Medlem, hvis Bekymring i denne Henseende jeg troer tilfulde at have dæmpet.

Rühnel: Jeg troer ikke, at det ærede Medlem har været heldig med at borttage det nævnte Medlems Bekymring, idetmindste vilde jeg ikke, hvis jeg havde haft denne Bekymring, kunne være bleven beroliget ved det ærede Medlems Ytringer, thi Forslaget forbyder Huusbonden at gjøre denne Tilføining, naar ikke Lyndet giver sit Samtykke dertil. Enhver Huusbonde vil sige, naar Lyndet kommer og siger til ham: „føi det til“, „nei det vil jeg ikke, Du kan saa bagefter komme og søge mig“, „nei, det vil jeg min Tro ikke gjøre“, „men jeg har ingen Sikkerhed for, at Du ikke gjør det“ (Thurrah: Saa maa det være en Skyndel!) „ja, det kan gjerne være;“ men der er ikke altid den Tillid tilstede mellem Folk, som der burde være. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) begyndte med at erklære, at det var det varme Forsvar, som Endringsforslaget Nr. 1 havde faaet, der havde bevæget ham til at udtale sig og udtale sig, som han gjorde. Det gjør mig meget ondt, at de, som med mig have talt for dette Endringsforslag, saaledes have opnaaet det Modsatte af, hvad der ellers pleier at blive Resultatet af et varmt Foredrag. Det ærede Medlem siger: Her er et Enten—Eller; enten som det her foreligger, eller slet ikke. Jeg troer dog nok, at man kan gaae en Middelvei, og jeg troer ogsaa, at det i Reglen er det Rigtige, at gaae en Middelvei. Naar man justement vil hævde bestemte Principer, vil man ofte berøve Vedkommende store Rettigheder og store Friheder. Det er netop det, vi have

søgt at bevise. Uagtet idetmindste jeg erkjender Principets Rigtighed, der ligger til Grund for dette Forslag, er det vist, at Forslaget burde være gaaet langt videre, naar man vilde handle principmæssigt. Forslaget selv gaaer allerede bort fra Principet. Ogsaa mener jeg, at man af Hensyn til Opinionen, om man vil kalde det saa, af Hensyn til Andres mere eller mindre begrundede Meninger, maatte kunne gjøre en saadan Tilføining, der i hvert Tilfælde for det gode Lynde vil være godt at have. Men, siger det ærede Medlem — og det er det Samme, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) navnlig holbt sig til, derved staae vi det Lynde, som ikke faaer gode Studsmaal, thi intet Studsmaal er det Samme som et daarligt Studsmaal. Men jeg troer ikke, at denne Slutning er ganske rigtig. Der er Forskjel paa et Studsmaal, hvor der ikke er udtalt Noget om Lyndets Forhold, og et positivt slet Studsmaal. Det ene er negativt, det andet er positivt. Det vilde vilde være heldigere for Lyndet, at have et godt Studsmaal, og det vilde være en Opfordring for ham til at opføre sig saaledes, at han ved sin Afreise kan give sit Samtykke til, at der gives ham Studsmaal, idet han kunde være vis paa at faae et godt Studsmaal. Men man kan ikke saaledes stille det mindre gode Lynde frem og staae ham Noget, der er det Samme som et godt Studsmaal. Naar man blot sørger for, at de ikke faae slette Studsmaal, som de bestandig skulle føre med sig omkring, saa troer jeg, at man har sørget tilstrækkeligt for dem. Det ærede Medlem, som oprindeligt har stillet Forslaget, gjorde opmærksom paa den Uoverensstemmelse, som fandt Sted mellem min ærede Medforslagsstiller og mig, og meente, at da der mellem os havde været saa stor Uenighed, vilde det ikke være underligt, om vi hver for sig vare uenige med os selv. Men jeg er ikke uenig med mig selv. Jeg troer virkelig af Hensyn til de bestaaende Forhold, at Forslaget, naar man ikke vil være doctrinair, faaer en Forbedring ved denne Til-